

IEDEREEN LEEST

Jaargang 2 - Nr.5 | juni-juli-augustus 2022 | zomer-editie

BOZE LEESTSE ONDERNEMERS:

"Waarom moeten wij de kop van Jut zijn?"

De Leestse ondernemers zijn niet te spreken over de vrachtwagensluizen die hen het werk fel gaan bemoeilijken.

» pagina 3

Bloedafname Leest
2022

woensdag 1 juni

woensdag 7 september

woensdag 7 december

telkens van 17.30u - 21.00u

Feestzaal TER COOSE Kouter 1a Leest

facebook.com/rodekruisvl twitter.com/rodekruisvl

info@rodekruismechelen-bonheiden.be

www.mechelen-bonheiden.rodekruis.be

– VERENIGING IN DE KIJKER –
DE SLAK

groente van het seizoen:
venkel!

KRONIEK VAN EEN DORP AFLEVERING 5

**Waarom de Mechelbaan de Pastoor
De Heuckstraat werd**

» pagina 2

top-notch graphics,
translated into any type
of print media.

we
design.

design
works

 designworks

part of the working group

www.designworks.be

COLUMN

door VeeWee

“MIJN GEDACHT! !”

Verdwenen haaiantanden te Leest

Professor Evarist Bon Apart, een autoriteit op het gebied van prehistorische fauna, was misnoegd. Wegens de opmerkelijke vondst van haaiantanden nabij een zebrapad te Leest was hij vanuit Pareis afgezakt naar onze gemeente om deze uitzonderlijke ontdekking te onderzoeken. Doch eens ter plekke bleken de haaiantanden verdwenen.

Voor professor Bon Apart was dit een grote teleurgestelling. De wetenschapsman was bezig aan een wetenschappelijke studie die onderzoek doet naar de link tussen

de rivierhaai, de Salachii Zenovis, en de Westeuropese Zebrapad. Deze Zebrapad is een uitgestorven amfibie met zebra-achtige schutkleuren. Op zijn alleen een ongevaarlijke insecteneter, doch in groep waren de Zebrapadden geduchte jagers die zelfs zaagtandkonijnen, oerossen en

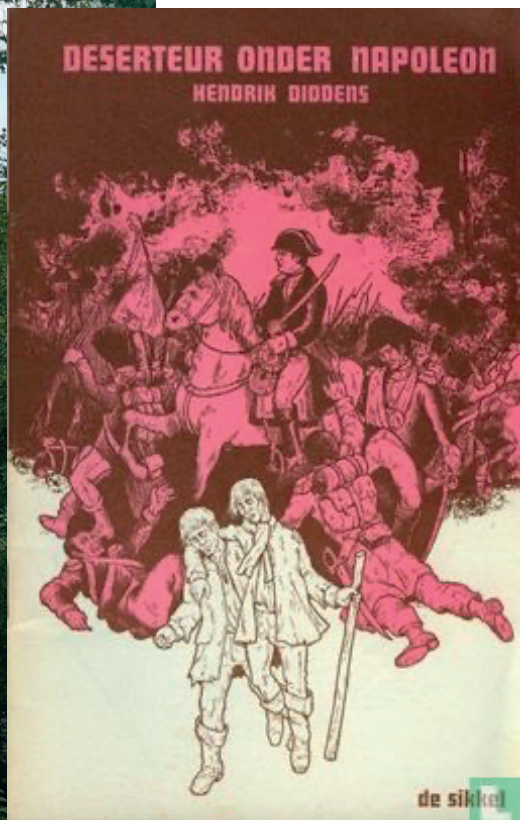
rivierhaaien op het menu staan hadden. De recente ontdekking van haaiantanden te Leest kon voor de professor het ontbrekende bewijs leveren om zijn theorie te staven dat de zebrapadden een invloed hadden op de verdwijning van de rivierhaai. De professor zou het zeer op prijs stellen als de vinder van de haaiantanden deze alsnog zou kunnen bezorgen aan zijn onderzoeksteam. Ondertussen is de professor met lege handen teruggekeerd naar de Pareise Universiteit.

VeeWee

Aflevering 5: KRONIEK VAN EEN DORP

Waarom de Mechelbaan de Pastoor De Heuckstraat werd

Tot aan de fusie met Mechelen op 1 januari 1977 heette de straat tussen de grens met Battel en het Dorp, waar ook de pastorie gelegen is, de “Mechelbaan”. Toen de fusie tot een naamswijziging noopte, koos men voor de naam van Leests bekendste pastoor, Simon De Heuck. Deze Brusselaar van oorsprong was pastoor van de Sint-Niklaasparochie van Leest van 1773 tot 1812.

Tijdens de periode van zijn aanstelling als priester leefden we in onze streken onder het zogenaamde “Oostenrijkse juk”, waarbij onder andere Jozef II zich als “keizer-koster” nogal veel met het religieuze leven bemoeide. Hier en daar zal pastoor De Heuck er in zijn geschriften enigszins satirisch op zinspelen. Ondertussen hadden er “zware orkanen boven het Vaderland gewaaid”, zoals hij het omschreef, met name een Franse invasie. Met het oog op de oprichting van een seculiere burgerlijke stand werden in de loop van augustus 1796 op bevel van de Franse bezetter alle kerkregisters van Leest opgevorderd. Agent Angelus Van der Hulst moest alles in beslag nemen in de naam der wet. Pastoor De Heuck had echter voor zover mogelijk de registers - die in Leest begonnen in 1599 - met de hand overgeschreven. Anderhalve maand was hij daarmee bezig. Door zijn inzet moesten Leestenaars voor die registers niet naar het staatsarchief in Antwerpen, waar de oorspronkelijke registers worden bewaard, maar konden ze die kopieën gewoon raadplegen op de pastorij.

Het Franse regime was erg antiklerikaal. Kerstmis of andere religieuze feestdagen vieren werd verboden. De processie mocht niet meer doorgaan met Sinksen en begrafenissen gingen in stilte door in het portaal van de kerk zonder kruis bij het graf of een priester. Enkel de koster zonder koorhemd was er bij. Wat later werden alle priesters in functie vervolgd. Net zoals zijn collega's uit Hombeek en Heffen weigerde pastoor De Heuck de “eed aan de republiek” af te leggen en hij werd veroordeeld tot verbanning. De onbeëdigde en vervolgde priesters verstopten zich onder het volk om te ontsnappen aan de speurhonden van de Republiek. Een nota van pastoor De Heuck op 24 september 1799 laat veronderstellen waar zijn schuilplaats was. Er staat te lezen dat zijn zuster Maria-Anna De Heuck in den ouderdom van 55 jaar en 10 dagen op den 21ste september om 15u overleden is: “in diversio pastoralis praedio domicilla Pauli Ter Mootere” (= in het pastorele verblijf of oponthoud van de woning van juffrouw Pauli Ter Mootere). In die zelfde schuilplaats werden ook de huwelijken ingezegend. Dit

duurde tot 1801. Op 18 mei zegende pastoor De Heuck reeds een huwelijk in in zijn pastorij, “in domino pastorali” en in 1802 was hij terug actief in de kerk “in templo”. Tot zijn dood in 1812 op 76-jarige leeftijd bleef De Heuck zich verzetten tegen het Franse regime. In 1974 verscheen in de reeks Historische Verhalen van uitgeverij De Sikkel “Deserteur onder Napoleon” van de uit Leest afkomstige schrijver Hendrik Diddens. Daarin beschrijft hij hoe zijn betovergrootvader Pieter-Jan Diddens deserteerde uit het leger van Napoleon, waarin hij als dienstplichtige was ingelijfd. Vanuit Rusland kwam hij te voet naar huis - een tocht die meer dan een jaar duurde - en bij aankomst in Leest werd hij door pastoor De Heuck voor de bezetter verstopt op de zolder van de pastorij. Dus als je eens langs de oude pastorij kuiert in onze Pastoor De Heuckstraat of langs de plaats waar het hof Ter Mootere in de Vinkstraat stond, dan moet je maar eens terug denken aan de intelligente en dappere Simon De Heuck! De volgende keer trekken we door de dorpsplaats!

PAARDENMELK
De Natuurlijke kracht

Fam. De Beck
Kleinestraat 5
Leest

015 41 28 53

www.paardenmelkerijdebeck.be

Beleza & Estética
Schoonheidssalon

Enkel op afspraak!
Marisa: 0484 154 124

JVR Koel- & Electrotechnieken
tel 0486 534 322
Tiendeschuurstraat 33 Leest

De Ponyheide!
www.ponyheide.be
tel. 0495 300 932

Hout Hendrickx™

Hout Hendrickx™

POLITIE TELT ELKE DAG MEER DAN 7.000 VOERTUIGEN IN PASTOOR DE HEUCKSTRAAT/JUNIORSLAAN

Een dertigtal vrachtwagenchauffeurs en zelfstandige ondernemers uit Leest zijn niet te spreken over het invoeren van een vrachtwagensluis. "Wij zijn maar enkelingen van de méér dan 7.000 voertuigen die dagelijks ons dorp passeren. Het minste wat de stad Mechelen kan doen is ons een vergunning geven zodat we, zonder telkens een boete te krijgen, door de vrachtwagensluis mogen rijden", klinkt het bij de boze Leestse ondernemers.

De redactie van Iedereen Leest kon de telgegevens van de Mechelse politie inkijken. En die zijn toch wel hallucinant te noemen. Tijdens recente tellingen in april en mei van dit jaar reden er op een werkdag gemiddeld 7.200 voertuigen in de Juniorslaan en 7.300 in de Pastoor de Heuckstraat (Zennebrug).

"Op basis van deze gegevens is het aandeel doorgaand verkeer onmogelijk te bepalen. Het verkeer in beide richtingen is wel ongeveer gelijk. Er is dus geen groot verschil in intensiteiten per rijrichting", zegt Vicky Vanmarcke (Vld-Groen-m+), schepen van Mobiliteit.

Dat kan goed zijn. Maar aangezien de tellingen slaan op de verkeersas

Juniorslaan-Pastoor de Heuckstraat, lijkt de conclusie enigszins duidelijk: ons dorp met 2.820 inwoners is dagelijks de kortste weg voor duizenden voertuigen om naar Mechelen (E19) en Willebroek (A12) te rijden. Voor alle duidelijkheid: bij de tellingen in mei waren de trajectcontroles al in werking. Het schrikt de hardleerse sluipers blijkbaar nog niet af.

Protest

De trajectcontroles in de zone 30 zijn ondertussen ingevoerd. De aangekondigde vrachtwagensluizen zijn nog niet in werking. Een vrachtwagensluis detecteert een vrachtwagen en kan uitmaken of die plaatselijk of doorgaand

De Leestse ondernemers zijn niet te spreken over de vrachtwagensluizen die hen het werk fel gaan bemoeilijken.

verkeer is. Om dit verschil (in tijd) te detecteren wordt gebruik gemaakt van een ANPR-technologie.

Michel Debroey, Koen Verbruggen, Bert Schillemans, Wesley Hendrickx, Willy De Beck, Kris Van Praet, Kris Van Goolen en Giovanni Selleslagh (op de foto) zijn enkele van de vele ondernemers in Leest die de vrachtwagensluizen met argusogen bekijken.

"We zitten met veel vragen. Begin mei verstuurden wij een mail naar het stadhuis met al onze bekommernissen. Antwoord: de uitwerking is nog lopende. Daarmee moeten we het voorlopig stellen. We zien

het nut niet in van vrachtwagensluizen, maar als die toch in werking treden, dan willen wij een vergunning krijgen om door Leest te mogen rijden. Op deze manier kunnen we de kortste weg blijven nemen naar onze klanten en leveranciers", zegt Michel Debroey.

"We zijn van de duizenden passanten die alle dagen door Leest rijden, maar enkelingen, maar wij zijn wel de kop van Jut. Wij rijden met onze camion niet door het dorp van Leest voor ons plezier. We doen het om onze boterham te verdienen, maar worden door iedereen met een scheef oog bekeken. Ons werk doen op een deftige manier, dat is alles wat wij willen. Maar ons kilometers laten omrijden, dat kan toch niet", legt vrachtwagenchauffeur Giovanni Selleslagh uit.

Circulatieplan

De ondernemers pleiten al lang voor een circulatieplan voor vrachtwagens. "Mechelen mag de les gaan leren bij burens in Willebroek en Kapelle-op-den-Bos, want daar hebben ze dat wel. Ook aan de vele verkeersborden 'verboden 3,5 ton' moeten aanpassingen gebeuren of er gaan nog meer vrachtwagens door het dorp rijden. Eén voorbeeld van hoe een vrachtwagen nu moet rijden om te mogen leveren in de Wagenmakersstraat. In de Dorpstraat moeten wij naar de Kouter, dan de Hombekerkouter, vervolgens een bocht van 90 graden indraaien naar de Kapelseweg. Vandaar naar de (smalle) Winkelstraat en via de Elleboogstraat naar de Wagenmakersstraat. Dat is toch gevaarlijk en omslachtig, niet?"

De ondernemers vragen dat de stad werkt maakt van een alternatief zodat ze hun werk op een deftige manier kunnen blijven doen. In het stadhuis denken ze daar over na.

(LDN)

Een vrachtwagensluis gaat vrachtwagens detecteren die onnodig door Leest-Dorp rijden.

"Wij rijden door het dorp om onze boterham te verdienen, maar worden nu met een scheef oog bekeken. Ons kilometers laten omrijden, dat kan toch niet!"

BOZE LEESTSE ONDERNEMERS:

"Waarom moeten wij de kop van Jut zijn?"

Wat is de groente van dit seizoen? Wat groeit er op onze Leestse velden en ligt even later op ons bord? Dat zoeken we uit in deze rubriek!

Wanneer we aankomen bij de boerderij van Stijn Van De Voorde en Ann Slachmuylders op het Hertsveld is het even twijfelen welke 'groente van het seizoen' ze in de kijker willen zetten. Zijn het de erwten, of toch primeuraardappelen ('nieuw patatjes') die enkel in dit seizoen verkrijgbaar zijn? De doorlatende zandgronden laten het immers toe om al vroeg op het jaar allerlei fijne groenten te telen. Het wordt uiteindelijk venkel.

Stijn en Ann - kleindochter van 'Milleke van de boere' - startten in 2013 hun tuinbouwbedrijf op de gronden van haar ouders, Jos Slachmuylders en Agnes Lamberts. Stijn was als kind vaak te vinden bij zijn nonkel Willy De Beck, die toen vooral sla teelde. De kiem van zijn passie werd daar gelegd en ontwikkelde zich verder via de tuinbouwschool en later de hogeschool: bij Thomas More in de Kempen haalde hij een bachelor tuinbouw. Ann sloeg oorspronkelijk een heel andere weg in: ze haalde een bachelor marketing in de Mechelse afdeling van de hogeschool en werkte een aantal jaren in een bank. Maar de marketingopleiding van deze tuindersvrouw was niet verloren, want kort na hun start kwam er al in 2014 een hoevewinkel bij, één van de eerste in de streek. Met de hulp van Anns zus Leen verkopen ze er hun eigen producten en die van collega-landbouwers uit de streek rond Leest. Dat was geen toevalstreffer maar het gevolg van een grondige marktstudie, waarvoor ze succesvolle voorbeelden in Nederland en in de Kempen hadden bezocht. Bij het uitbaten van de winkel komt haar administratieve en marketingervaring goed van pas. In het onderhouden van de website en de facebookpagina van de winkel steekt ze bijvoorbeeld behoorlijk wat tijd.

Stijn en Ann zijn duidelijk moderne boeren: voor hen geldt het motto "stilstaan is achteruit gaan" en ze volgen regelmatig bijkomende opleidingen om met de nieuwe uitdagingen van de stiel te kunnen omgaan. De stikstofproblematiek is een issue dat van dichtbij gevolgd wordt, al hebben ze er als ver van vennengebied gelegen

De groente van het seizoen: VENKEL!

zomer

hoveniers voorlopig nog geen last van, maar de droogte wordt stilaan wel een probleem. Bij de klassieke taken zaaien, planten en oogsten is er een nieuwe vaste taak bijgekomen: irrigeren. Dat is een extra taak, die soms zelfs nachtwerk vereist. Toch vinden ze dat de stiel niet per se zwaarder is geworden: door de verregaande mechanisatie is het fysiek lichter geworden, maar wel complexer. Je moet letterlijk van alle markten thuis zijn, niet alleen qua nieuwe technieken maar ook qua reglementering en administratie.

Zo moeten bijvoorbeeld alle teeltbehandelingen gedetailleerd geregistreerd worden. Ondanks hun drukke leven met bedrijf en winkel, heeft Ann nog een andere belangrijke rol. Samen met Katrien Verstraeten is ze sinds enkele jaren de co-voorzitter van de Leestse afdeling van de vrouwenvereniging Ferm. Ook daar geeft ze de vernieuwing een gezicht. Bij het afscheid nemen krijg ik venkel mee, en gauw wordt daar nog een zakje primeuraardappelen bijgestopt: dit bedrijf heeft immers veel specialiteiten. Wil

je de primeuraardappelen, of de venkel, of de erwten, of de boontjes, ... van eigen kweek proeven, dan kan je terecht in de hoevewinkel in de Hertstraat, van

dinsdag tot zaterdag van 10.00 tot 12.30 en van 13.30 tot 17.30 u (zaterdag tot 16.00 u). zie ook www.hoevewinkelhertsveld.be (MV)

't Hertsveld
HOEVEWINKEL
RECHT VAN 'T LAND NAAR DE KLANT

ARGENTA
Hombeek - Leest
Kapelle-op-den-Bos
De Jongh - Gits BV
tel.: 015 27 74 60

T WITTE GOUD
Dorpstraat 5, Leest
www.twittegoud.be
015 63 62 75
T WITTE GOUD

**SERGE
PIESSENS
ARTIST**

VERENIGING IN DE KIJKER:

DE SLAK

Tijdens de Covid-periode werd er massaal gewandeld door onze rijkelijke regio. Met zware wandelboots of lichte loopschoenen. Aan een strak marstempo of op een slakkengangetje? Wie traag gaat, geniet langer! Wandelclub "De Slak" uit Leest doet dit al jaren. We vroegen meer uitleg aan hun woordvoerder: Jef Van Loon.

Hoe zijn jullie ontstaan en vanwaar komt jullie verenigingsnaam?

We zijn als kleine club gestart in 1988. Gegroeid vanuit een groepje fervente Dodentochtstappers werd onze vereniging met de jaren een club met reputatie in het grote wandellandschap. In het begin liepen wij altijd bij de laatste, vlak voor de bezemwagen. Ze bestempelden ons als trage slakken, maar we gingen er van uit dat de Dodentocht 24u mocht duren en we hadden voor die 24u betaald.

Ondertussen zijn er ook al "turboslakken" en kom je onze leden overal op diverse wandelingen tegen. Iedereen kiest waar hij of zij gaat wandelen en aan welk tempo je gaat. Het mooiste compliment kreeg ik zonet op onze Slakkengang van een Leestenaar die me erop wees dat hij al jaren hier woont, maar nog nooit deze wegjes bewandeld had. Dat is de essentie! Door te wandelen, kies je voor een tempo waar je alles kan zien en bewonderen.

Hoe word je lid en wat wordt er van de leden verwacht?

De 220 leden die we ondertussen hebben, zijn nooit geronseld, ze komen spontaan.

Het lidmaatschap voor het eerste jaar bedraagt €20,00 (inclusief aansluiting bij de Federatie). Vanaf het tweede jaar wordt dit € 15,00. Bijna alle ziekenfondsen betalen dit bedrag integraal terug. Als lid kan je zo genieten van korting bij wandeltochten en je bent zeer goed verzekerd, ook bij niet-officiële wandeltochten. Elk jaar is er een ledenfeest in februari, we proberen ook mee te doen met de Nationale Wandeldag en in december doen we meestal de kerstwandeling in één van de grote steden. Deze groepsuitstap wordt vaak afgesloten met een etentje. Elk kwartaal ontvangen leden ons clubblad 'de Slakkengids', waarin je veel informatie kan terugvinden i.v.m. onze club, je vindt er ook een wandelkalender in.

Verder zijn er weinig verplichtingen, iedereen gaat wandelen volgens goesting en tijd, in groep of alleen. Al heeft het bestuur natuurlijk graag dat leden na enkele jaren een handje toesteken op evenementen, maar is dat géén verplichting. Als vzw proberen we inkomsten te genereren, maar heel veel gaat terug naar onze leden via etentjes, drankbonnetjes, ... We steunen ook vaak een aantal goede doelen uit onze omgeving met de opbrengst van wandelingen.

Waarom moeten mensen gaan wandelen?

Het verlengt de levensduur. Dat heeft te maken met het telomeer-effect. Zoek dat maar eens op! (Telomeren zijn beschermdopjes aan het einde van onze chromosomen. Vergelijk ze met de plastieken bescherm laagjes van een schoenveter. Hoe gezonder je leeft en hoe meer je beweegt, hoe langer jouw "veters" blijven en hoe minder snel je veroudert en ziek wordt, nvdr.) En de ongedwongenheid: je kiest zelf wanneer en waar je gaat wandelen en je komt altijd wel iets of iemand tegen die het nog interessanter maakt.

Welke activiteiten organiseert De Slak?

We organiseerden in het verleden reeds tweemaal de Antwerpse Provinciale Wandeldag en in 2011 waren we medeorganisator van de Nationale Wandeldag te Mechelen. Zelf organiseren we jaarlijks twee wandeltochten; onze

SLAKKENGANG op de vooravond van Onze Lieve Heer Hemelvaart en onze ZENNETOCHTEN op de zondag na 21 juli zijn een hoogtepunt in de agenda's van vele wandelliefhebbers. Met steeds een prachtig parcours, unieke rustposten en ons niet te versnaden, unieke SLAKKENBIER en een toastje met 'slakkenpaté' verwennen wij onze bezoekers steeds voor de volle 100%.

Ik herinner me de wortel die je altijd aangeboden krijgt?

Dat heeft een ecologische reden. Op andere wandelingen krijg je wel eens een versnapering mee, waardoor het wikkeltje dikwijls in de natuur verdwijnt. Rond een wortel zit er geen inpakplastic, het is gezond en het komt meestal van de Leestse terroir. Zo zullen we ook na elke wandeling alle bordjes verwijderen en de plastieken bindsnoeren in de PMD-zak laten verdwijnen. We zijn dus beter bezig dan al die toeristen die alles achterlaten in de natuur (Waarom kan men een vol blikje wel meedragen en een leeg plots niet meer? nvdr). De natuur biedt ons veel moois aan en we moeten dat blijven respecteren!

De club is ontstaan in 1988. Dat vraagt toch een sterk bestuur?

De kracht van onze vereniging is de aanwezigheid van meerdere bestuursleden van het eerste uur, in de loop der jaren aangevuld met sterke krachten. We hebben nooit ruzie en ons beleid en werking loopt geolied. In 2023 bestaan we 35 jaar en we gaan dit vieren. Zo wordt er weer een 50 km-tocht aan het gamma toegevoegd. Ondertussen zijn we ook verhuisd naar een nieuwe vergaderlocatie/clublokaal. In de Sporthal worden we verwend en verwennen we zelf ook onze leden. Onlangs kreeg iedereen na een gezamenlijke busuitstap nog een aantal proevetjes Karreleesbier aangeboden.

Om het interview af te sluiten klinken we nog met een Slakkenbier. Ik laat het traagjes binnenglippen. Een slak waardig!

B.L.

Op www.deslak.be en op de facebookpagina kan je volgen waar de Slakjes overal hun spoor achterlaten.

Zondag 24 Juli 2022

33ste ZENNETOCHTEN

Afstanden : 6-8-12-15-20-30 km

vertrek : Feestzalen TER COOSE

Kouter 1A, 2811 Leest-Mechelen

Deelnemers : wandelclubleden € 1,50 niet leden € 3,00

Start tussen 07.00u & 15.00u

info@deslak.be

www.deslak.be

Rombouts

TROOSTPLEK FERM

Op 25 mei, tijdens de Kruisdag, werd de Troostplek van Ferm Leest ingehuldigd. Dit kadert in de campagne PlantTroost die Ferm over heel Vlaanderen heeft uitgerold. Deze kwam er na een oproep van toenmalig Vlaams minister van welzijn Wouter Beke om samen te werken aan het mentaal welzijn van de bevolking tijdens de coronacrisis.

Met deze campagne wil Ferm een bron van troost zijn voor iedereen die worstelt met gemis, verlies, afstand of afscheid. Een belangrijk onderdeel van PlantTroost zijn de troostplekken.

Met dit initiatief krijgt onze dorpsgemeenschap een plek om samen troost te vinden. Het is een plaats waar iedereen verbondenheid in verlies en verdriet kan voelen. Maar ook opnieuw hoop en vertrouwen in de toekomst.

Je kan de Troostplek vinden op het kruispunt van de Lange Dreef en de Grote Heide. Het is een groen, rustig plekje dat voor iedereen toegankelijk is en waar je het ganse jaar tot rust kan komen. Er staat ook een troostpaneel met een gedicht dat ons even doet stilstaan bij het verlies en het gemis maar ook troost biedt. Bloemen spelen hier ook een belangrijke rol. Ze staan symbool voor herwonnen veerkracht en energie.

Meer info op samenferm.be/planttroost of fermleest@gmail.com

ONTDEK LEEST VIA EEN FOTOZOEKTOCHT!

Sinds 3 juni 2022 en nog tot en met zondag 16 oktober 2022 kan je in Leest een fotozoektocht ondernemen! Deze wordt georganiseerd door Toerisme Rupelstreek i.s.m. Stad Mechelen. De zoektocht loopt in een cirkel en is ongeveer 3 km lang. De verkooppunten in Leest zijn de cafés Vivelamour, De Drij Gapers en In Den Bareel. Bij de toeristische balie in Mechelen en bij Toerisme Rupelstreek kan je je eveneens inschrijven. Op hun sites vind je verdere informatie. Geniet van ons dorp!

KNIP OP TIL IN LARESTRAAT EN KOOTERWEG: "Alleen nog doorgang voor landbouwers en bewoners"

Het stadsbestuur van Mechelen heeft de knoop doorgehakt. In de Larestraat en Kooterweg in Leest wordt het autoverkeer geweerd. "Er zal alleen nog doorgang zijn voor de bewoners en landbouwvoertuigen. De betonverharding in de Kooterweg wordt uitgebroken."

Heel wat wegen en straten in Leest zijn bekend bij autobestuurders die voor de kortste weg kiezen. "Daar willen we zoveel mogelijk paal en perk aan stellen. We willen het veiliger maken voor fietsers en bewoners", zegt Patrick Princen (Vld-Groen-m+), schepen van Openbare Werken.

"In de Larestraat gaan we een verkeersfilter aanbrengen om het doorgaand autoverkeer te weren. Op vraag van de landbouwers wordt bekeken of er in de plaats van een tractorsluis een verzend segment kan worden voorzien. Het komt erop neer dat we in het wegdek een put aanbrengen, waar de landbouwers gemakkelijk over rijden, maar voor auto's onmogelijk is. Ook de juiste locatie waar de knip komt, ligt nog even op de onderzoekstafel. Wellicht voeren we in het najaar de ingreep uit".

De Larestraat wacht op een knip om het autoverkeer te weren.

Beton uitbreken

In de Kooterweg, tussen de Tiendenschuurstraat en de Dorpstraat, wordt de betonweg over de volledige lengte uitgebroken. "Het is de bedoeling dat we ter plaatse het beton vergruizen en het meteen hergebruiken in het nieuwe wegdek. Door te werken met een halfverharding, waarop het korrelbeton wordt gestort, blijft het aangenaam om te fietsen. Het vergruisd beton is ook waterdoorlatend. Je kan het vergelijken met gravel op een tennisveld. Binnenkort testen we deze waterdoorlatende verharding uit in de Spildorenlaan. Tegelijk met het nieuwe wegdek gaan we de Kooterweg knippen voor het autoverkeer. Te veel autobestuurders houden geen rekening met het plaatselijk verkeer. Daar gaan we wat aan doen. Maar zonder dat landbouwers, fietsers en wandelaars daar hinder van hebben. De uitvoering is voor volgend jaar in juni gepland. De werken in de Larestraat en Kooterweg gaan 170.000 euro kosten", legt de schepen uit.

Schepen Patrick Princen fietst op het beton van de Kooterweg die volgend jaar wordt uitgebroken.

OBSTAKELS IN DORPSTRAAT EERSTE WEEK VAN JULI WEG

Alle hindernissen in de Dorpstraat worden tijdens de eerste week van juli weggenomen. "Hierdoor gaat het verkeer vlotter door Leest rijden. Dat is nodig om de trajectcontroles in de zone 30 optimaal te laten werken", zegt Patrick Princen (Vld-Groen-m+), schepen van Openbare Werken.

Stadsarbeiders gaan de laatste wegversmallingen ter hoogte van de Sint-Niklaaskerk, feestzaal Sint-Cecilia en de Sint-Niklaasschool

wegnemen. "Na het verwijderen van de obstakels is het de bedoeling dat de voetpaden gaan verbreed worden. Dit werk is gepland in de week van 4 tot en met 8 juli. De verlichtingspalen aan de kerk worden eind juni door Fluvijs weggehaald. Om zo weinig mogelijk verkeers hinder te veroorzaken, pakken we de werken in de eerste week van de zomervakantie aan. Dan is er veel minder verkeer", legt de schepen uit. (LDN)

Ook het obstakel aan de Sint-Niklaasschool verdwijnt.

GASTBLOGS OP WWW.LEEST.BE

Toerisme in Leest door Bart Lauwens

Vlak voor de pandemie heb ik met enkele Leestenaars meegewerkt aan brainstorm van de stad over 'Toerisme in en

rond Mechelen'. Als Leestenaar houden we van ons dorp en omgeving. We willen graag dat anderen dat zien of erover

vertellen. Lees mijn plannen voor toerisme in Leest op mijn blog op onze website www.leest.be en reageer: <https://www.leest.be/nieuws/gastblog-bart-lauwens/>

Wansmakelijke hondenbaasjes door Leo De Nijn

Viervoeters vinden veel sneller de weg naar mijn hart dan mensen. Van de allerkleinste chihuahua tot de grootste loebassen, de newfoundlanders.

Ze zijn de schattigheid zelve. De liefde die je van zo'n viervoeter krijgt, is onvoorwaardelijk. Maar dikwijls erger ik mij aan wat de honden tegen mijn brievenbus

en de hagen van de tuinen van burens in mijn woonwijk, 'De Maal', achterlaten. Lees meer op mijn blog op onze website www.leest.be: <https://www.leest.be/gastblog-leo-de-nijn/>

Toeristische attractie: Galloway runderen in de Bleukensweide

**Uw
reclame
OP DEZE
PLAATS?**
Bel 0478 75 94 49

**FEESTZALEN
TER COOSE**
Kouter 1A, 2811 Leest
www.tercoose.be
info@tercoose.be
015 / 277720
**FEESTZALEN
TER COOSE**

Tuincenter Van Praet
Juniorslaan 95, Leest
015 71 12 19
Tuincenter Van Praet
www.tuincentervanpraet.be

**Gv
BOUWWERKEN**
GLENN VERHASSELT
WWW.BOUWWERKENGv.BE
glenn@bouwwerkengv.be
tel.: 0488 58 78 66

ALONA EN NIKITA VOORLOPIG THUIS IN LEEST

"Twee dagen na onze vlucht, werd de stad helemaal afgesloten"

De oorlog in Oekraïne woedt al enkele maanden, en meer dan vier miljoen inwoners zijn hun verwoeste land ondertussen ontvlucht. Ook in België werden ondertussen heel wat Oekraïense vluchtelingen opgevangen, in eerste instantie vaak bij gastgezinnen. Ook in Leest is dat gebeurd! Dit is het verhaal van Alona en haar zoon Nikita, die sinds eind april opgevangen worden door Machteld Verbruggen.

Alona is éénenvertig jaar en heeft een zoon van twaalf jaar oud, Nikita. Hun leven speelde zich af in Cherson, een havenstad in het zuiden van Oekraïne. Alona, die lange tijd werkte in een bedrijf dat zich bezighield met het exporteren van bloem en graan naar de rest van Europa, was er actief als fotografe en webdesigner. Ze woonden er met hun tweeën in een appartement in het centrum van de stad. Tot de Russische dreiging almaar duidelijker voelbaar werd.

De vlucht uit Oekraïne

"Onze stad was al twee maanden bezet door de Russen", vertelt Alona. Ze voelde dat het gevaarlijk werd om te blijven, en dus begon ze te kijken hoe ze zouden kunnen vluchten. "We namen eerst een bus, een soort toeristenbus, die afgeladen vol zat met mensen die het land wilden verlaten." Die bus reed 48 uren, door de Krim, zelfs door Rusland, tot ze uiteindelijk halt hielden in Georgië. "De rit in die bus was vreselijk. We passeerden de stad Mykolajiv, waar op dat moment hevige gevechten bezig waren. We waren erg bang." Onderweg moest de bus langs verschillende controles, en moesten sommige vluchtelingen de bus weer verlaten. In Georgië, de eindbestemming van de bus, bleven Alona en Nikita een week, voor ze het vliegtuig konden nemen naar België. "We werden er opgevangen door mensen die ik kende via het werk, en konden er een beetje bekomen van de horror."

Alona's zus, die eveneens uit Oekraïne gevlucht was, zocht voor Alona en Nikita naar een plek waar ze als vluchteling heen konden. Zo kwamen ze bij Machteld uit, die zich had opgegeven als mogelijk gastgezin. Op 26 april kwamen Alona en Nikita met het vliegtuig aan in ons land. "Machteld pikte ons op aan de luchthaven en bracht ons naar haar huis."

Waar Alona het erg moeilijk mee heeft, is dat haar beide ouders in Cherson gebleven zijn. "Hun huis was niet meer bewoonbaar door de bombardementen. Het dak vloog weg, alle ramen gingen kapot, er lag overal schrapnel van de bommen. Zij wonen er nu in mijn appartement." Op het moment van dat zware bombardement dat hun huis verwoestte, waren haar ouders bij Alona en Nikita, waar ze zich samen verborgen in de schuilkelder. Daardoor raakten ze gelukkig niet verwond. Alona vertelt hoe het

voor haar vader absoluut géén optie is om het land te verlaten. "Ik heb wel iedere dag contact met hen. Ze zijn erg bang voor de toekomst." Op dit moment hebben de Russen de volledige stad Cherson namelijk in handen en is de 'Russificatie' in volle gang: "Op tv kan je enkel nog naar Russische zenders kijken, de roebel is er sinds begin deze maand ingevoerd als officiële munt." Op dit moment kan niemand de stad nog verlaten, ze is volledig afgesloten. "Twee dagen nadat wij zijn vertrokken, kon niemand meer weg." Alona en Nikita vertrokken dus net op tijd. Ook de vader van Nikita is nog steeds in Cherson. "We zijn gescheiden, maar natuurlijk ben ik ook voor zijn lot erg bang." Nikita en zijn vader hebben wel regelmatig contact.

Op adem komen in Leest

Ondertussen wonen Alona en Nikita al enkele weken in Leest. Ze hebben twee kamers ter beschikking gekregen in het huis van Machteld, die in de Kouter woont. "We zijn haar ontzettend dankbaar", zegt Alona. "Van zodra we hier aankwamen heeft Machteld ons met alles geholpen, zonder haar zou ik me echt verloren voelen." Zo loopt de twaalfjarige Nikita ondertussen school in de Sint-Niklaasschool, waar hij zelfs al snel vriendjes heeft gemaakt. "Machteld is zo geïnteresseerd, en leert ons iedere avond wat Nederlandse woorden aan!" Bovendien leren ze dankzij haar ook mensen kennen. "We voelen ons hier zeer welkom. Alle mensen die we ontmoeten, zijn ook

"Het enige wat me op dit moment wat rust geeft, is dat mijn zoon hier veilig is"

vriendelijk."

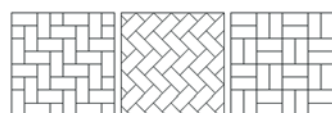
Alona en Nikita zijn nu ook de taal aan het leren. Vooral Nikita is er blijkbaar snel mee weg, vertellen de leerkrachten op school. "Hij heeft gelukkig aanleg voor talen", vertelt Alona trots, "hij pikt alles blijkbaar snel op!" En ook zichzelf is nu met handboeken Nederlands aan het leren, om deze zomer een intensieve cursus Nederlands te volgen in Antwerpen en Leuven. "Ik hoop dat ik snel Nederlands én Engels onder de knie heb. Dan kan ik ook op zoek naar een job." Alona wil immers erg graag onafhankelijk zijn, op eigen benen kunnen staan, haar eigen boontjes doppen. "Het is voor mij erg belangrijk opnieuw een doel voor ogen te krijgen: de taal leren, een job vinden, een eigen appartement huren, ..."

Alona hoopt dat de situatie in Oekraïne snel beter wordt, dat de oorlog voorbij is, maar op dit moment ziet ze de toekomst somber in. "Stel dat deze oorlog stopt, wie zegt dan dat Poetin binnen een tijd niet opnieuw een oorlog zal starten? We kunnen onmogelijk inschatten hoe het verder zal evolueren." Daarom is ze ook erg bang om terug te keren, en wil ze kijken of ze hier een nieuw leven kan opbouwen. "Ik durf gewoon nog niet ver vooruit te kijken." Ze heeft het er ook erg moeilijk mee dat ze van hieruit niets kan doen. "Wat als er iets gebeurt met mijn ouders? Ik zou hen bijvoorbeeld medicatie en andere nodige spullen willen sturen, maar ook de postbedeling in Cherson is stilgelegd. Die spullen zouden dus nooit tot bij hen geraken."

Ondanks het feit dat Alona en haar zoon hier in het rustige Leest veilig zijn en wel enigszins tot rust konden komen de afgelopen tijd, blijft het voor Alona emotioneel zwaar. "Ik blijf natuurlijk zeer bezorgd om mijn ouders en de vader van Nikita. Ik hoop dat de oorlog kan stoppen en iedereen weer in veiligheid is. Het enige wat me op dit moment wat rust geeft, is dat mijn zoon hier veilig is." (KV)

Aanleg van opritten & terrassen
Karweiwerken

Frans Lamberts
Kouter 16, Leest
Tel.: 0486 71 15 35

f @EVIJUWELN

WORDEN GEMIST

Louis Selleslagh, echtgenoot van Marie Louise Blommaerts werd geboren te Kapelle-op-den-Bos op 10 augustus 1938 en is thuis te Leest omringd door zijn geliefden heengegaan op 25 april 2022. Hij was de vader van Freddy en Sonja Selleslagh.

Ludovica 'Wiske' Piekaerts, weduwe van

Florent De Hondt (†1985) werd in Zemst op 2 april 1928 geboren en overleed in het AZ Sint-Maarten op 13 april 2022. Ze was de moeder van Ludo en Patrick.

Eduard 'Ward' Rottiers is geboren in Leest op 11 december 1943 en overleden op 6 april 2022. Hij was de man van Suzy Van Winghe de vader van Jan.

Georges "Jokke" Verbruggen werd geboren in Leest op 16 september 1933 en is heengegaan in Kapelle-op-den-Bos in het woonzorgcentrum "Akapella" op 19 mei 2022. Hij had geen kinderen maar werd op het einde van zijn leven liefdevol verzorgd door zijn schoonzus Maria.

Jeanne De Maeyer, weduwe van Frans Van Kerkhoven (†2012) werd geboren in Leest op 17 december 1939 en is omringd door familie heengegaan op 9 juni 2022 in het woonzorgcentrum "Akapella" te Kapelle-op-den-Bos. Ze was de moeder

van Diane en Ilse.

Paula Diddens, weduwe van Louis Vercammen (†2009) werd geboren in Leest op 13 december 1934 en is overleden en in Zemst in het woonzorgcentrum Relegghem heengegaan op 10 juni 2022. Ze was de moeder van Dirk, Eric, Diane, Myriam en Tania.

Wil u het overlijden van een familielid melden dan kan dit door het zenden van een overlijdensbericht naar iedereenleest@leest.be of p/a Kouter 116 2811 Leest.

Uit de bloemkolen

Deze prachtige spruit is Mies, het dochttertje van onze redacteur Karen. Mies werd geboren op 29 mei 2022. Ze woont met haar ouders Bert Mestdagh en Karen Vandermeulen in de Winkelstraat.

Wij zijn op zoek naar... één of meerdere vrijwilligers!

Heb je enkele uren per week/maand tijd en zin om in TER COOSE te helpen?

Ben jij de helpende hand bij 1 van de volgende taken?

* Onderhoud tuin/allerlei klusjes

* Hulp bij koffietafels

Indien interesse, kom gerust eens langs op maandagavond (bureau Ter Coose, Kouter 1A, Leest 19u - 21u) of stuur een mail naar

info@tercoose.be

FEESTZALEN
TER COOSE

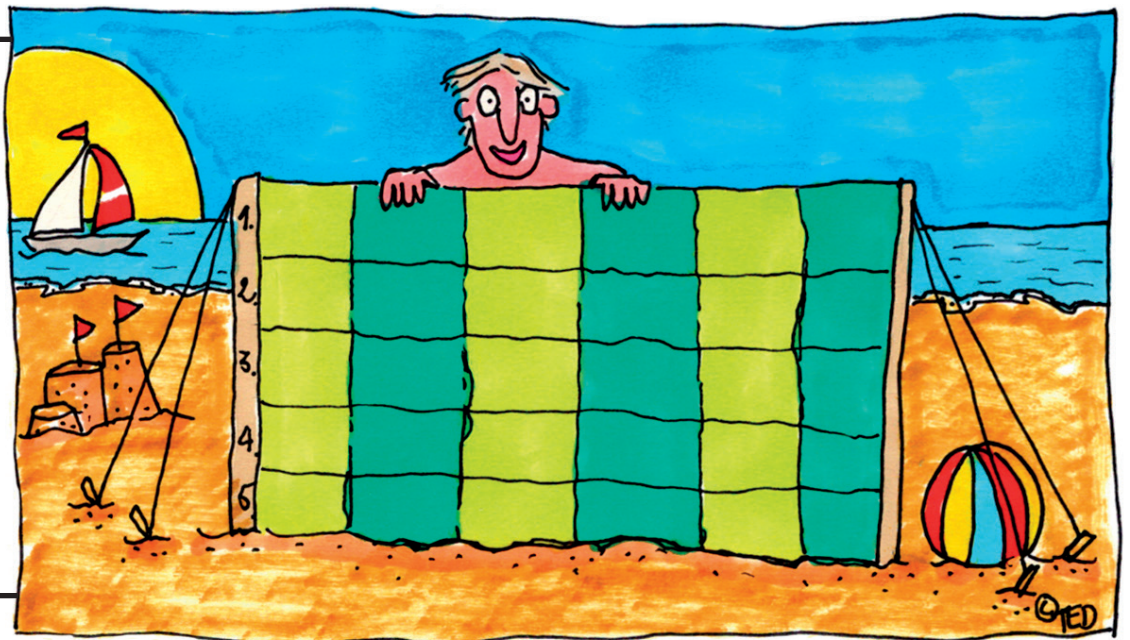
WOORD PUZZEL

We zoeken een "landmark" van Leest onder Ted's handen!

1. Quizprogramma VRT.
2. Wijn uit Piemonte.
3. Voor zich uit kijken.
4. Vervangend bestuurder.
5. Onbemand, afstandsbediend luchtvaartuig.

Succes !

VORIGE OPLOSSINGEN: Jg. 2 nr.4: Sint Corneel

DE TIP VAN TED.

COLOFON

Deze Iedereen Leest is een initiatief van de Dorpsraad van Leest en met de steun van

Teksten: Leo De Nijn
Bart Lauwens
Karen Vandermeulen
Machteld Verbruggen
Erwin Van Nobelen

Archief: Marcel Van Hoof

Tekeningen: Bart Lauwens

Foto's: Paul Van Roy

Vormgeving: designworks

Contact: iedereenleest@leest.be

V.u. Machteld Verbruggen, Kouter 116, 2811 Leest.

LIËSTS VEU GEVORDERDEN 'T GAT VAN DE WEIRELD. DIEËL VIER.

Wa w' al wete: de Sjarel en de Swa zuke nog altouëd ieëne oem mee da gat deu de weireld te grave.

Ondertusse emme d'r al een paar mense langs gewest veu die solisitase. Maa da sloeg wel tege. As ge nog ni wêt oe da ge een schup mut vast ave dên kunde ie niks komme doen eh. D'r was 'r oeëk ieëne die da zenne 'n ond mee na beneë waa neme, maa we zage da ni zitte. Da bieëst was zoeë groeët as ne kleine meute en we zaa dieë twee kieë per dag mutte na bove trekke emme oem mê te gaan wandele. Da zag ons Marie ni zitte eh.

Allee, w' emme nog efkes eh, we zitte nog ni in d' elft eh. Ge komt maar is af as ge wêt oe da ge een schup kunt vast ave. Soemige mense emme 'n eule al afgevraagd oe da de Swa da daa beneëje zoeë langk kan ouët ave. Awel, Gertrude, de

vraa van de Swa, die zeurt goe veu èm zeule. 's mērges bakt die een pan spek mê are en da gaat dên mê een klein brouën broeëd en een kên kaffe in de ieëste kouëp na beneëje. Snoenes is da een alf pan weuste mê bloemkoeël of sprouëte en een koem pettatte. En 's aves pettattestoemp mê weutelkes, drouë vērkeskotelette en een paar duvels.

Tussendeu krêgt em oeëk al is ne kafeekoek, ne wafel, een stuk choklat, ne frisco, ..., allee, zênne mond sta ni stil. Oem zeve 'n ure 's aves late 'k ik dên den televisies zakke en kêkt 'm na Efcee de Kampioene, Touës, Famille, Temptasion Ouëland, ..., allee, zoeëwa van alles.

Oei, ons Marie roept, 't wasmachien is 't schênt geblokkeerd

VeeWee